

การดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศ
ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก

การดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศ
ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ชื่อหนังสือ: การดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาค
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก

เจ้าของ: กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ISBN: 978-974-286-835-2

เลขทะเบียน คพ. : 06-034

พิมพ์เมื่อ: กันยายน 2553 (พิมพ์ครั้งที่ 1) จำนวน 350 เล่ม

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย:

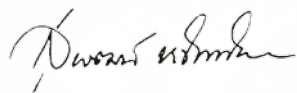
กลุ่มเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม กองแผนงานและประเมินผล
กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โทร. 0-2298-2495
โทรสาร 0-2298-2471
www.pcd.go.th

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [5311-177/350(4)]
โทร. 0-2218-3557, 0-2218-3563, 0-2215-3612
นางศรินทิพย์ นิมิตรมงคล ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา กันยายน 2553
<http://www.cuprint.chula.ac.th>

คำนำ

หนังสือ “การดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก” เล่มนี้ ได้นำเสนอการดำเนินงานที่ผ่านมาและสรุปผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 14 - 15 กรกฎาคม 2553 ณ เกาะเจจู สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบสรุปผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2553 หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อรายงานผลการดำเนินงานต่อเนื่องจากหนังสือ “การประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก เฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550” ซึ่งได้จัดพิมพ์เผยแพร่เมื่อสิงหาคม 2551

กรมควบคุมมลพิษ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลความคืบหน้าการดำเนินงานความร่วมมือของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกในงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมไปสู่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานของประเทศไทยระหว่างหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสาธารณสุข ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ ใคร่ขอขอบคุณกรมอนามัยรวมทั้งทุกหน่วยงานที่ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง มา ณ โอกาสนี้

(นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา)

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

สิงหาคม 2553

สารบัญ

หน้า

คำนำ

การดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาค
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก

2

ปฏิญญาเจดุด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

- Jeju Declaration on Environment and Health
- ปฏิญญาเจดุด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

8

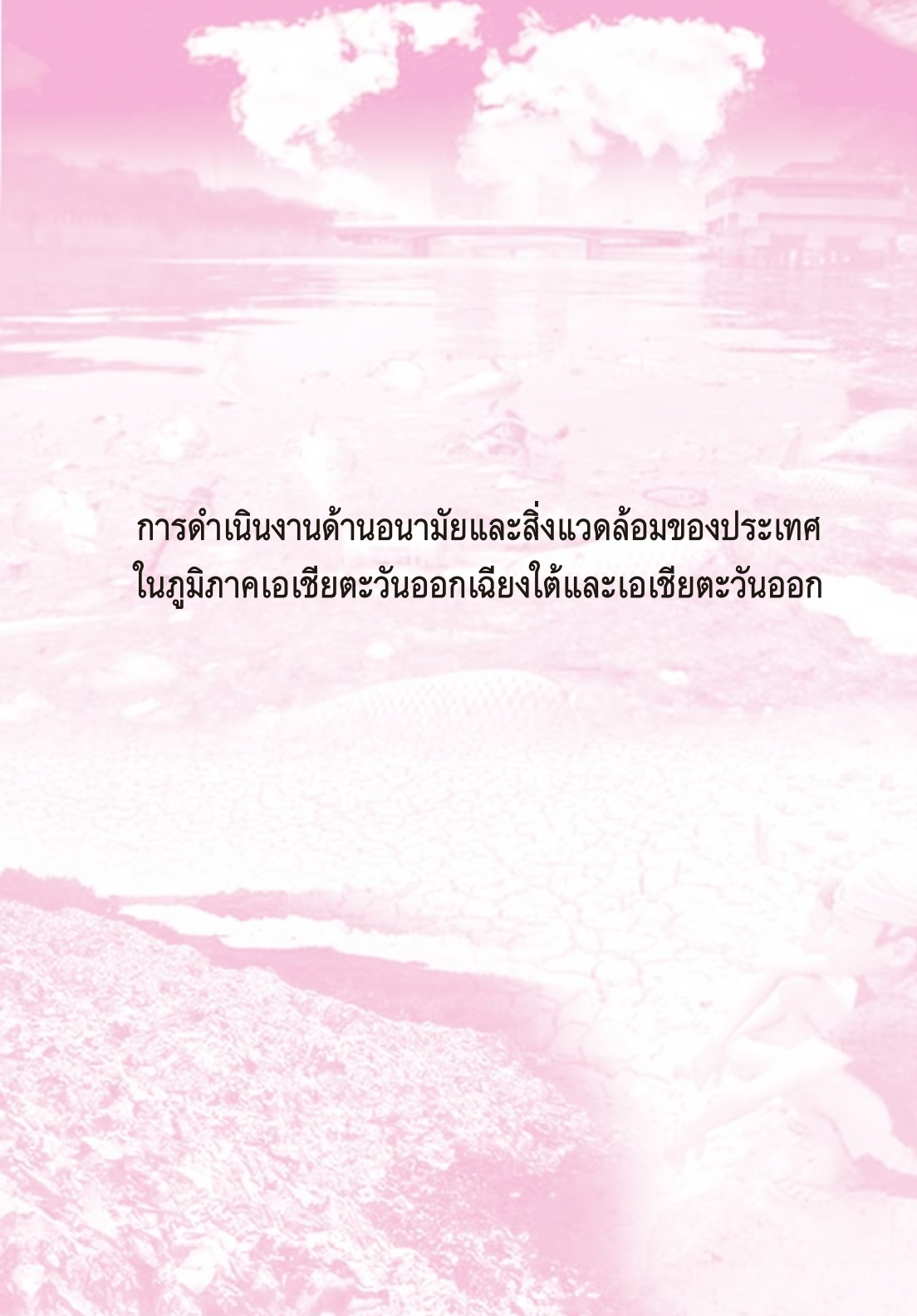
9

กฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก – กรอบความร่วมมือ

- Charter of the Regional Forum on Environment and Health Southeast and East Asian Countries - Framework for Cooperation 20
- กฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก – กรอบความร่วมมือ (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ) 21
- บทนำ
- 1. วิสัยทัศน์ (Vision) 24
- 2. เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ (Goals and Objectives) 26
- 3. ลำดับความสำคัญของงานในช่วงปี 2550 – 2553 28
(Priorities for 2007 – 2010)
- 4. โครงสร้าง (Structure) 30
- 5. สิทธิและหน้าที่ (Entitlements and Responsibilities) 36
- 6. ยุทธศาสตร์ (Strategies) 40
- 7. ทิศทางข้างหน้า (The Way Forward) 46

ภาคผนวก

- มติคณะรัฐมนตรี เรื่อง สรุปผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 2 53

A scenic view of a river with a bridge in the background and a person fishing in the foreground. The river is calm, reflecting the sky and the bridge. The bridge is a simple concrete structure with a single arch. In the foreground, a person is sitting on a rock, fishing with a rod and reel. The person is wearing a light-colored shirt and dark pants. The sky is blue with some white clouds. The overall scene is peaceful and serene.

การดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศ
ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก

การดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก

1. ความเข้ามา

สืบเนื่องจากการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก (High-level Meeting on Health and Environment in ASEAN and East Asian Countries) ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 12 – 13 ธันวาคม 2548 ณ สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก (Regional Ministerial Forum) ครั้งที่ 1 ร่วมกับโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลก

2. การประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 1 ประเทศไทย โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข และสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ ร่วมกับโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลก ได้เป็นเจ้าภาพร่วมกันจัดการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 1 (Ministerial Forum on Environment and Health in Southeast and East Asian Countries) เมื่อ วันที่ 8 – 9 สิงหาคม 2550 ณ โรงแรมพลาซ่า แอทธินี กรุงเทพมหานคร ซึ่งถือเป็นหนึ่งในโครงการร่วมงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 โดยการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ กำหนดให้มีการจัดประชุมทุก 3 ปี และเวียนจัดการประชุมในกลุ่มประเทศสมาชิกประกอบด้วย 14 ประเทศ ได้แก่ เนการาบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศมาเลเซีย ประเทศมองโกเลีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และกำหนดให้มีการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกทุกปี

ผลที่ได้จากการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ครั้งที่ 1

ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ครั้งที่ 1 ได้รับรองร่างกฎบัตรและพันธกรณี ที่ทุกฝ่ายจะร่วมกันส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมและอนามัยให้ดีขึ้น และใช้กฎบัตรเป็นเครื่องมือในการประสานความร่วมมือโดยมีปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และแผนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของแต่ละประเทศเป็นกรอบการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีปัจจัยหลัก 3 ประการที่จะเป็นหลักประกันความสำเร็จของทุกภาคส่วน คือ การประเมินขีดความสามารถ รวมทั้งการดำเนินนโยบายและแผนงานการประสานความร่วมมือระหว่างภาคีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคด้วยการประชุมคณะทำงานวิชาการ โดยมีเป้าหมายในการจัดการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ครั้งที่ 2 ณ สาธารณรัฐเกาหลี ในอีก 3 ปีข้างหน้า

3. การประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 14 - 15 กรกฎาคม 2553 ณ เกาะเจจู สาธารณรัฐเกาหลี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบ เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2553 สรุปผลการประชุมฯ ดังนี้

3.1 การประชุมวันที่ 14 กรกฎาคม 2553 เป็นการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ครั้งที่ 5 ซึ่งเป็นการประชุมร่วมกันระหว่างผู้แทนระดับสูงของกระทรวงด้านสิ่งแวดล้อมและกระทรวงด้านสาธารณสุขของ 14 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกที่ประชุมฯ ได้นำเสนอแผนการดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือแผนอื่นที่เทียบเท่าของแต่ละประเทศ ผลและแผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาคของคณะทำงานด้านวิชาการระดับภูมิภาคใน 6 สาขา ได้แก่

1) คุณภาพอากาศ (Thematic Working Group on Air Quality) ประเทศไทย โดยกรมควบคุมมลพิษ และสาธารณรัฐเกาหลี เป็นประธานร่วมกัน

2) น้ำสะอาด สุขอนามัย และการสุขาภิบาล (Thematic Working Group on Water Supply, Hygiene and Sanitation) สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นประธาน ซึ่งได้เปลี่ยนชื่อสาขาเป็นน้ำ การสุขาภิบาล และสุขอนามัย (Thematic Working Group on Water, Sanitation and Hygiene)

3) ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย (Thematic Working Group on Solid and Hazardous Waste) ประเทศญี่ปุ่น เป็นประธาน

4) สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย (Thematic Working Group on Toxic Chemicals and Hazardous Substances) ประเทศไทย โดยกรมอนามัย เป็นประธาน

5) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดลงของชั้นโอโซน และการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ (Thematic Working Group on Climate Change, Ozone Depletion and Ecosystem Changes) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประธาน

6) การวางแผนรองรับภาวะฉุกเฉินด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม (Thematic Working Group on Preparedness and Response in Environmental Health Emergency) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เป็นประธาน

นอกจากนี้ได้เสนอให้เพิ่มเติมคณะทำงานด้านวิชาการระดับภูมิภาคใหม่ในสาขาที่ 7 คือ

7) การประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ (Thematic Working Group on Health Impact Assessment) สาธารณรัฐเกาหลี เป็นประธาน

ภาพบรรยากาศการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 5

และได้เสนอให้จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ (Task Force) เพื่อทบทวนประเด็นขององค์กรที่มีผลต่อ Forum และเสนอแนะต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา (Advisory Board) รวมทั้งให้มีการบูรณาการแผนและการดำเนินงานระหว่างคณะทำงานวิชาการในระดับภูมิภาค ตลอดจนการสร้างความเข้มแข็งในการเชื่อมโยงการดำเนินงานระหว่างและคณะทำงานวิชาการระดับภูมิภาค โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ และองค์การอนามัยโลก นอกจากนี้ ที่ประชุมฯ เห็นชอบในหลักการให้มีการหมุนเวียนการเป็นประธานคณะทำงานวิชาการระดับภูมิภาค และต้องการให้มีการสนับสนุนเงินทุนอย่างยั่งยืน

3.2 การประชุมวันที่ 15 กรกฎาคม 2553 เป็นการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ครั้งที่ 2 โดยรัฐมนตรีด้านสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีด้านสาธารณสุขของแต่ละประเทศกล่าวแถลงการณ์การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข ประเทศไทยโดย นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้กล่าวแถลงการณ์การดำเนินงานจัดการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และสาธารณสุขของประเทศไทย ประกอบด้วย ปัญหามลพิษทางอากาศ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดการทรัพยากรน้ำ การปรับปรุงระบบสุขภาพของโรงพยาบาล และท้องถิ่นสาธารณสุขของประเทศไทย

ภาพบรรยากาศการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 2

ผลที่ได้จากการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ครั้งที่ 2

ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ครั้งที่ 2 ได้รับทราบผลการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ครั้งที่ 5 ในการให้ความเห็นชอบต่อแผนงานของคณะทำงานวิชาการระดับภูมิภาค ในปี ค.ศ. 2010 – 2013 ของคณะทำงาน 6 สาขา การเพิ่มคณะทำงานด้านวิชาการระดับภูมิภาคใหม่ในสาขาที่ 7 การประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ (Thematic Working Group on Health Impact Assessment: HIA) โดยมีสาธารณรัฐเกาหลี เป็นประธานและแผนงานในปี ค.ศ. 2010 – 2013 ของคณะทำงานสาขาที่ 7 รวมทั้งได้รับรองปฏิญญาเจนีสด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มีสาระสำคัญดังนี้ 1) การให้ความสำคัญกับเรื่องสิ่งแวดล้อมและการมีสุขภาพที่ดีของประชาชน รวมทั้งการมีสุขภาพดีของเด็ก 2) การเปลี่ยนแปลงชื่อคณะทำงานวิชาการระดับภูมิภาคจากสาขาน้ำสะอาด สุขอนามัย และการสุขาภิบาล เป็น สาขาน้ำ การสุขาภิบาล และสุขอนามัย 3) เสนอให้ Forum ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเป็นเวทีหลักที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขให้ครอบคลุมทุกสาขา 4) การจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาให้มีการพิจารณาประเด็นการดำเนินงานและการร่วมเป็นภาคีของประเทศสมาชิกที่ส่งผลต่อ Forum และเพื่อให้การทำงานมีความสมบูรณ์โดยการให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา และ 5) ให้การสร้างกลไกที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพที่จะให้การสนับสนุนเงินทุนสำหรับการดำเนินงานของ Forum ทั้งนี้ ประเทศมาเลเซีย ได้เสนอจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ครั้งที่ 3 ในอีก 3 ปีข้างหน้า

4. การดำเนินการด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมในส่วนของประเทศไทย

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงสาธารณสุข ได้ร่วมกันผลักดันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2552 – 2554 ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2552 โดยมีวิสัยทัศน์มุ่งสู่ “การพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย และประชาคมโลก เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ด้วยการบูรณาการทุกภาคส่วน” และมีเป้าประสงค์เพื่อให้มีการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพอย่างเป็นระบบเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีและมีความครอบคลุมสาระสำคัญ ใน 6 สาขา ที่นอกจากสอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาของประเทศไทยในปัจจุบันแล้วยังสอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ได้แก่

1) คุณภาพอากาศ 2) น้ำ สุขอนามัย และการสุขาภิบาล 3) ชยะมูลฝอยและของเสียอันตราย 4) สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย 5) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ 6) การวางแผนรองรับภาวะฉุกเฉินด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของระบบบริหารจัดการ และการเข้าถึงการบริการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างศักยภาพภาคีเครือข่าย และส่งเสริม การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

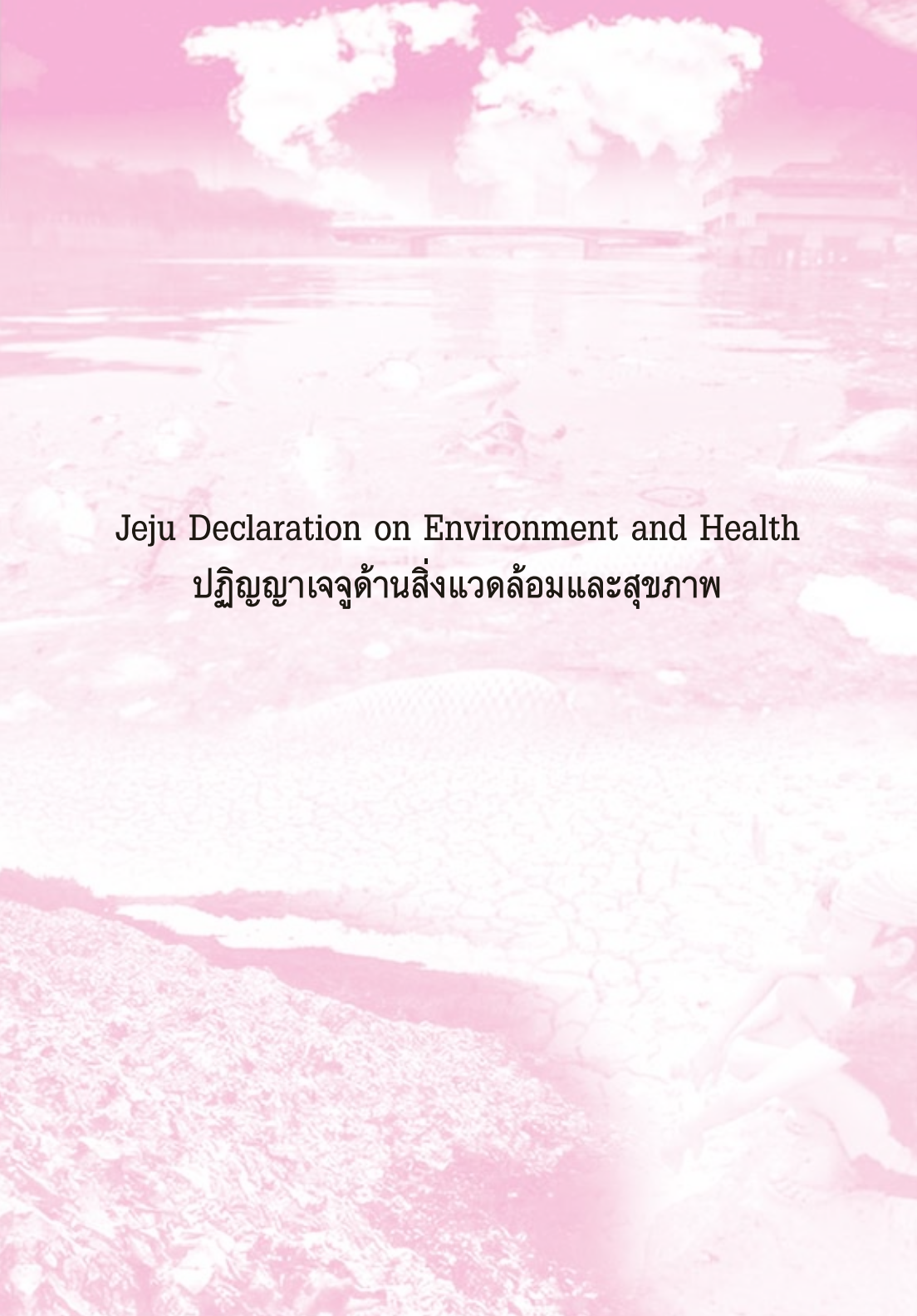
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารสาธารณะ และการเข้าถึง ข้อมูลด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริม สนับสนุนการใช้มาตรการทางกฎหมาย เศรษฐศาสตร์และสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย พัฒนา องค์ความรู้และ เทคโนโลยีด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การสนับสนุนและปฏิบัติตามพันธกรณี ข้อตกลง และ ความร่วมมือระหว่างประเทศ

และเตรียมการในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2555 – 2559 ที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนที่เกี่ยวข้อง อาทิ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 – 2559 แผนการจัดการมลพิษ พ.ศ. 2555 – 2559 แผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาคใน 7 สาขา รวมถึงกฎหมาย ข้อตกลง และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานด้าน อนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนสนับสนุน การดำเนินงานของ 14 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ในขณะทำงานด้านวิชาการทั้ง 7 สาขา เพื่อให้เกิดความร่วมมือและปฏิบัติตามพันธ ะสัญญาในกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกร่วมกัน

A scenic view of a beach with people swimming and a bridge in the background. The image is used as a background for the title page.

Jeju Declaration on Environment and Health

ปฏิญญา제주ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

JEJU DECLARATION ON ENVIRONMENT AND HEALTH

Having met at the Second Ministerial Regional Forum on Environment and Health in South-East and East Asian Countries, jointly organized by the United Nations Environment Programme (UNEP) Regional Office for Asia and the Pacific and the World Health Organization (WHO) Regional Offices for the Western Pacific and South-East Asia, and hosted by the Government of the Republic of Korea, on 15 July 2010 in Jeju, Korea,

Recalling our meeting in the First Ministerial Regional Forum on Environment and Health in South-East and East Asian Countries, on 9 August 2007, in Bangkok, Thailand,

Understanding that the environment in which we live affects our health and recognizing that our common goal is the attainment of healthy lives and sustainable environments,

Recognizing the need to achieve the goal by ensuring clean air and water, environmentally sound treatment and safe disposal of waste, safe management of chemical substances, adequate response and adaptation to climate change and swift actions in environmental health emergencies, and assessment of health impacts of these and other environmental hazards,

Conscious of the need to cooperate to share good examples and technologies, since, from a global and regional perspective it is essential to pursue international cooperation to strengthen national capacity for environmental health management,

ปฏิญญาเจดุด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

จากการที่เราได้มาประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 2 ซึ่งร่วมกันจัดขึ้นโดยสำนักงานภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) สำนักงานภูมิภาคแปซิฟิกตะวันตก และสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขององค์การอนามัยโลก (WHO) โดยมีรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลีเป็นเจ้าภาพ ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2553 ณ เจจู สาธารณรัฐเกาหลี

เราระลึกถึงการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2550 ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

เราเข้าใจร่วมกันว่า สิ่งแวดล้อมที่เราอาศัยอยู่มีผลกระทบต่อสุขภาพของเรา และตระหนักว่า เรามีเป้าหมายร่วมกันที่จะบรรลุผลสำเร็จของการมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

เราตระหนักว่า จำเป็นต้องบรรลุเป้าหมายนี้ โดยทำให้มั่นใจว่า จะมีอากาศสะอาด น้ำสะอาด มีการกำจัดของเสียที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการจัดการสารเคมีอย่างปลอดภัย มีการปฏิบัติการและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างเหมาะสม และมีความรวดเร็วในการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉินด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ตลอดจนต้องมีการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพจากปัจจัยเหล่านี้ รวมทั้งปัจจัยอื่นที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

เราตระหนักถึงความจำเป็นต้องร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เหมาะสม และตัวอย่างที่ดี ทั้งจากมุมมองระดับโลกและระดับภูมิภาคซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพยายามทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในระดับชาติให้มีความเข้มแข็งในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

Noting with appreciation linkages established by several of the Regional Forum's thematic working groups, such as the cooperation of the Thematic Working Group on Air Quality with the ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution Forum, the cooperation of the Thematic Working Group on Toxic Chemicals and Hazardous Substances with regional activities of the Strategic Approach to International Chemicals Management (SAICM), the Tokyo 3R Statement's¹ call for the Thematic Working Group on Solid and Hazardous Waste to serve as a regional platform for sharing information on reducing reusing and recycling wastes, and the call of the Manila Declaration on Sanitation and Hygiene in East Asia² requesting the Thematic Working Group on Water Supply, Hygiene and Sanitation to act as the regional platform for facilitating cooperation towards the improvement of sanitation and hygiene;

We the Ministers of Environment and Health and heads of delegations from Brunei Darussalam, Cambodia, China, Indonesia, Japan, Lao People's Democratic Republic, Malaysia, Mongolia, Myanmar, Philippines, Republic of Korea, Singapore, Thailand and Viet Nam reaffirm our adoption of the Charter of the Regional Forum on Environment and Health in South-East and East Asian Countries, with the addition of health impact assessment as a new regional priority for 2010-2013, and establishment of the Regional Forum on Environment and Health as described in the Charter,

¹ Inaugural Meeting of the Regional 3R Forum in Asia, 12 November 2009, in Tokyo, Japan

² 2nd Ministerial Conference on Sanitation and Hygiene in East Asia, 29 January 2010 in Manila, Philippines

เรารับรู้ด้วยความชื่นชมว่า ได้มีการเชื่อมโยงงานของคณะทำงานวิชาการต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากเวทีการประชุมระดับภูมิภาคด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม เช่น การดำเนินงานของคณะทำงานวิชาการด้านคุณภาพอากาศเชื่อมโยงกับการดำเนินงานภายใต้ข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน การดำเนินงานของคณะทำงานวิชาการด้านสารเคมีเป็นพิษและสารอันตรายเชื่อมโยงกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การดำเนินงานระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี นอกจากนี้ ยังมี Tokyo 3R Statement ที่ได้กล่าวไว้ในการประชุมระดับภูมิภาคด้าน 3R ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ที่ได้เสนอให้คณะทำงานวิชาการด้านขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในเวทีการประชุมระดับภูมิภาคด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมต้องดำเนินการในระดับภูมิภาคเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการลด คัดแยก และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ รวมทั้งปฏิญญามะนิลาว่าด้วยสุขาภิบาลและสุขอนามัยในเอเชียตะวันออก ที่ได้กล่าวไว้ในการประชุมรัฐมนตรีด้านสุขาภิบาลและสุขอนามัยของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออก เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2553 ณ กรุงมะนิลา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และคำร้องขอของปฏิญญานี้ ที่เสนอให้เวทีการประชุมระดับภูมิภาคด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมกำหนดให้คณะทำงานวิชาการสาขาน้ำสะอาด สุขอนามัย และสุขาภิบาล ต้องดำเนินการในเวทีระดับภูมิภาค เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออก เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสุขาภิบาลและสุขอนามัย

เราในฐานะรัฐมนตรีของหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข และหัวหน้าคณะผู้แทนจากประเทศเนการาบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศมาเลเซีย ประเทศมองโกเลีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ขอยืนยันว่าเรา ยอมรับกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก รวมทั้งการเพิ่มเติมสาขาการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ ว่าเป็นเรื่องที่มีลำดับความสำคัญในระดับภูมิภาคในปี พ.ศ. 2553 – 2555 และการจัดตั้งเวทีระดับภูมิภาคด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขดังรายละเอียดในกฎบัตรว่า

- Agree to cooperate to develop and implement national environmental health action plans, or equivalent plans, that aim to improve environmental quality; to enhance public health, including child health; and to ensure the health of future generations in our countries,.
- Agree to study ways and means to create within the region an environmental health capacity-strengthening programme, since the strengthening of national capacities for environmental health management requires research, training, and sharing technologies and leading examples,
- Resolve to strengthen our cooperation to improve inter-agency, multi-sectoral, regional and international cooperation, coordination and planning, to facilitate capacity building, the exchange of information, technology and resources and the management of trans-boundary and common issues,
- Urge government departments, private sector, civil society including non-governmental organizations, academia, labour, and media anew to be actively involved in this process, further building ownership and commitment,

เราเห็นความเห็นพ้องที่จะพัฒนาความร่วมมือและปฏิบัติตามกรอบแผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมระดับชาติ หรือแผนงานที่เทียบเท่ากัน เพื่อการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมด้านการสาธารณสุขโดยเฉพาะเรื่องสุขภาพของเด็ก เพื่อเป็นหลักประกันสุขภาพที่ดีของคนในรุ่นต่อไปในประเทศของเรา

เราเห็นด้วยกับการมีแผนงานในการศึกษาแนวทางและวิธีการในการสร้างความเข้มแข็งด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค เนื่องจากการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในระดับประเทศ มีความจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัย การฝึกอบรม การแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี และตัวอย่างที่เป็นต้นแบบที่ดี

เราตกลงที่จะเสริมสร้างความร่วมมือในการประสานงาน การวางแผนระหว่างหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ทั้งในระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศ ตลอดจนความร่วมมือในการเสริมสร้างศักยภาพ ขีดความสามารถ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี ทรัพยากร และการจัดการประเด็นปัญหาข้ามพรมแดน และเรื่องอื่นๆ ที่เป็นปัญหาร่วมกัน

เราเรียกร้องให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และองค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา แรงงาน และสื่อมวลชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ ด้วยการทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีคำสัญญาาร่วมกัน

- Approve the composition and work plans of Thematic Working Groups on (1) Air Quality, (2) Water Supply, Hygiene and Sanitation (hereafter known as Water, Sanitation and Hygiene), (3) Solid and Hazardous Waste, (4) Toxic Chemicals and Hazardous Substances, (5) Climate Change, Ozone Depletion and Ecosystem Change, (6) Contingency Planning, Preparedness and Response in Environmental Health Emergencies, and (7) Health Impact Assessment; and request the seven Thematic Working Groups to implement their work plans as agreed, taking into account the availability of resources, and the importance of addressing some issues in an integrated manner.
- Endorse the cooperation established by several of the Regional Forum's Thematic Working Groups with regional mechanisms relevant to environment and health, and urge all of the Forum's Thematic Working Groups to similarly cooperate with other regional mechanisms in their respective themes and serve as regional platforms for facilitating technical cooperation among South-East and East Asian countries,
- Approve the establishment of a Task Force reporting to the Regional Forum's Advisory Board, to review governance, institutional and partnership issues affecting the Regional Forum and the impact of the Regional Forum at country level, and to complete its work by making recommendations through the Advisory Board to the Forum's sixth meeting of High Level Officials,

เราเห็นชอบกับองค์ประกอบและแผนการทำงานของคณะทำงานวิชาการในสาขา 1) คุณภาพอากาศ 2) น้ำสะอาด สุขอนามัย และสุขาภิบาล ซึ่งได้เปลี่ยนชื่อสาขาเป็น น้ำ การสุขาภิบาล และสุขอนามัย 3) ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย 4) สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย 5) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดลงของชั้นโอโซนและการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ 6) การวางแผน การเตรียมการและการรองรับภาวะฉุกเฉินด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข และ 7) การประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ รวมทั้งเรียกร้องให้คณะทำงานวิชาการทั้ง 7 สาขา ปฏิบัติตามแผนงานตามที่ได้เห็นชอบร่วมกัน โดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่และให้ความสำคัญในประเด็นที่ต้องมีการดำเนินการร่วมกัน

เราให้การรับรองต่อการสร้างความร่วมมือระหว่างคณะทำงานวิชาการในเวทีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมกับเวทีหรือหน่วยงานระดับภูมิภาคอื่นๆ ซึ่งมีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว รวมทั้งเรียกร้องให้คณะทำงานวิชาการร่วมมือกับเวทีระหว่างประเทศอื่นๆ เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก

เราเห็นชอบกับการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ เพื่อทำหน้าที่ทบทวนภาพรวมการดำเนินงานและการร่วมเป็นภาคีของประเทศสมาชิกที่ส่งผลกระทบต่อเวทีระดับภูมิภาคและผลกระทบที่มีในระดับประเทศ และเพื่อให้การทำงานมีความสมบูรณ์ โดยให้จัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 6

- Urge the members of the Regional Forum to consider establishing sustainable and effective mechanisms to finance the operations of the Forum and direct the aforementioned Task Force and the Secretariat to study options for establishing such mechanisms
- Request UNEP and WHO to continue serving as joint Secretariat to support the operations of the Regional Forum and its subsidiary bodies,
- Call upon international and regional development partners anew to support the implementation of the Charter of the Regional Forum on Environment and Health and specifically to support research and training centres on environment and health and the activities of the Forum's Secretariat, Thematic Working Groups, Advisory Board and Scientific Conferences, and the Task Force on governance and institutional issues and partnerships, and
- Agree to meet again in three years to review our progress in building capacity for environmental health management, the work plans of the Thematic Working Groups, recommendations of the Task Force on governance and institutional issues and partnerships as may be approved or amended by the sixth Meeting of High Level Officials. and to discuss and agree on new directions and priorities for our collaboration.

We thank the people and governments of Jeju and the Republic of Korea for hosting and supporting the Second Ministerial Forum and other related meetings.

15 July 2010, Jeju, Republic of Korea

เราเรียกร้องให้สมาชิกเวทีระดับภูมิภาคพิจารณาสร้างกลไกที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ ที่จะให้การสนับสนุนเงินทุนสำหรับการดำเนินกิจกรรมของเวทีระดับภูมิภาค และให้กำกับการดำเนินงานของฝ่ายเลขานุการและคณะทำงานเฉพาะกิจในการศึกษาทางเลือกและให้ข้อคิดเห็นสำหรับการจัดตั้งกลไกที่ยั่งยืนดังกล่าว

เราขอให้โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลกร่วมกันเป็นคณะเลขานุการอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการการดำเนินงานตามความร่วมมือระดับภูมิภาคและคณะทำงานต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นภายใต้ความร่วมมือนี้

เราเรียกร้องให้องค์กรภาคีระหว่างประเทศ และระดับภูมิภาค สนับสนุนการดำเนินงานตามกฎบัตรฯ โดยเฉพาะสนับสนุนการดำเนินการของศูนย์ฝึกอบรม และงานวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และกิจกรรมของฝ่ายเลขานุการ คณะทำงานวิชาการ คณะกรรมการที่ปรึกษา การประชุมทางวิชาการ และคณะทำงานเฉพาะกิจของหน่วยงานกำกับดูแลการดำเนินงานและภาคีสมาชิก

เราตกลงว่าจะประชุมร่วมกันในอีก 3 ปีข้างหน้า เพื่อติดตามความก้าวหน้าในการพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และปฏิบัติตามแผนของคณะทำงานวิชาการระดับภูมิภาค คำแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการกำกับดูแลการดำเนินงาน และภาคีสมาชิกเพื่อให้การรับรองหรือแก้ไขเพิ่มเติมในการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสครั้งที่ 6 ซึ่งจะร่วมกันอภิปรายและแสดงความเห็นชอบกับทิศทางใหม่และลำดับความสำคัญของความร่วมมือที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต

เราขอขอบคุณประชาชน รัฐบาลท้องถิ่น 제주 และสาธารณรัฐเกาหลี สำหรับการรับเป็นเจ้าภาพและสนับสนุนการประชุมรัฐมนตรีฯ ครั้งที่ 2 รวมทั้งการประชุมอื่นที่เกี่ยวข้อง

15 กรกฎาคม 2553 제주 สาธารณรัฐเกาหลี

A scenic view of a river with a bridge and buildings in the background, and a child playing in the water in the foreground.

**Charter of the Regional Forum on
Environment and Health Southeast and East Asian Countries-
Framework for Cooperation**

A scenic view of a river with a bridge in the background and a person sitting on a rock in the foreground. The text is overlaid on the image.

กฎบัตรความร่วมมือของประเทศในภูมิภาค
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก-
กรอบความร่วมมือ

Charter of the Regional Forum on Environment and Health Southeast and East Asian Countries - Framework for Cooperation

PREAMBLE

Considering the global framework for action provided by Agenda 21 of 1992 United Nations Conference on Environment and Development, the Johannesburg Plan of Implementation of 2002 World Summit on Sustainable Development and Millennium Development Goals of the United Nations,

Recognizing that the environment in which we live greatly affects our health¹,

Acknowledging the importance of ensuring the protection of human health and the environment,

Understanding that children, the elderly and the poor are among the most vulnerable to and suffer most from environmental deterioration,

Conscious that improving environmental health and ensuring sustainable economic growth are key components of poverty reduction,

Realizing that the maintenance of health and well-being depend on environmental quality and sustainable development;

Underlining the importance and cost-effectiveness of giving priority to preventive action,

Conscious of the urgency to take immediate coordinated action involving all relevant government agencies, organizations from the private sector, civil society, academia and media,

Aware that solutions require inter-disciplinary and cross-sectoral interventions with experts from physical and natural sciences, health and social sciences, development, finance and other fields,

Realizing the specific characteristics, cultural diversity and needs of the region, notably its unprecedented economic development, rapid urbanization and population growth and widespread poverty,

¹ The¹ world Health Report 2002, Reducing Risks, Promoting Healthy Life,WHO

กฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก – กรอบความร่วมมือ (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

บทนำ

เมื่อพิจารณาถึงกรอบการปฏิบัติการระดับโลกที่กำหนดในแผนปฏิบัติการ 21 ในปี ค.ศ. 1992 แผนปฏิบัติการโยฮันเนสเบิร์ก ปี ค.ศ. 2002 และเป้าหมายพัฒนาแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติ ยอมรับว่าสิ่งแวดล้อมที่เราอยู่อาศัยมีผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพของเรา เห็นคุณค่าของการทำให้เกิดความมั่นใจในการคุ้มครองสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญ

เข้าใจว่าเด็ก ผู้สูงอายุและคนยากจนเป็นกลุ่มที่อ่อนไหว และได้รับผลกระทบมากที่สุดจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

ตระหนักว่าการปรับปรุงสภาวะการอนามัยสิ่งแวดล้อมและการทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเป็นองค์ประกอบสำคัญ ในการจัดความยากจน

ตระหนักว่าการดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอยู่กับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการจัดลำดับความสำคัญจึงเน้นที่กิจกรรมในการป้องกันเรื่องเร่งด่วนที่ควรดำเนินการทันทีคือการประสานงานผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน ประชาสังคม สถาบันการศึกษา และสื่อมวลชน

ตระหนักว่าในการแก้ไขปัญหา ต้องการวิชาชีพที่หลากหลาย และการมีมาตรการหลายสาขา ซึ่งต้องมีผู้เชี่ยวชาญทั้งทางวิทยาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์สุขภาพและสังคมศาสตร์ สาขาการพัฒนาสาขาการคลังและสาขาอื่นๆ

ตระหนักถึงคุณลักษณะเฉพาะ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความต้องการของภูมิภาค การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ การเติบโตของเมืองและการขยายตัวของประชากร และการแพร่กระจายของความยากจนอย่างรวดเร็ว

Admitting that nations in the region are physically interconnected by shared bodies of water and air,

Mindful that many environmental and health issues are transboundary in nature and that globalization has highlighted the interdependence of nations, communities and individuals,

Keeping in mind existing international agreements on the protection of the ozone layer, climate change, biodiversity conservation, the management of chemicals and wastes and other initiatives related to environment and health,

Mindful of the precautionary approach and guided by the polluter pays principle and the norms of good governance including civic engagement and participation, efficiency, equity, transparency and accountability,

Taking note of the various efforts being undertaken by various countries at the national and regional levels,

The Ministers responsible for the Environment and Health of the Southeast Asian countries of Brunei Darussalam, Cambodia, Indonesia, Lao People's Democratic Republic, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thailand and Viet Nam and the East Asian countries of China, Japan, Mongolia and the Republic of Korea, meeting together for the first time at Bangkok on 9 August 2007, have adopted the attached Charter of the Regional Forum on Environment and Health; have agreed upon the principles, vision, goals and objectives, strategies and structures set forth therein as the basis for their joint commitment to collective and individual country actions and call upon their international partners to support the implementation of this Charter.

ยอมรับว่าประเทศในภูมิภาคนี้มีความเชื่อมโยงกันทางกายภาพ ด้วยการใช้อุทธรณ์น้ำและอากาศร่วมกัน

ตระหนักว่าสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยหลายประเด็นที่สามารถข้ามพรมแดนได้ และโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของประเทศ ชุมชน และปัจเจกชนเข้าด้วยกัน

คำนึงถึงข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ และมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองชั้นโอโซน การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ การจัดการสารเคมีและของเสียและความริเริ่มอื่นๆ นั้น มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัย

ยอมรับกลวิธีในการป้องกันก่อนเกิดปัญหา และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และค่านิยมของการบริหารจัดการที่ดี รวมทั้งการให้ประชาชนมีพันธะสัญญาและมีส่วนร่วม มีประสิทธิภาพ เสมอภาค โปร่งใส และมีความรับผิดชอบ

บันทึกว่าประเทศได้มีความพยายามอย่างหลากหลายทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค รัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ เนการาบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศมาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศมองโกเลีย และสาธารณรัฐเกาหลี ประชุมร่วมกันเป็นครั้งแรก ณ กรุงเทพมหานคร ในวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ได้ยอมรับกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเห็นชอบในหลักการ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ โครงสร้างที่กำหนดขึ้นบนพื้นฐานของพันธะสัญญาร่วมกันในการปฏิบัติการร่วมกันและปฏิบัติการของแต่ละประเทศ และเรียกร้องให้องค์กรระหว่างประเทศให้การสนับสนุนการปฏิบัติการตามกฎหมายนี้ด้วย

I. VISION

Sustainable development encompasses nurturing of the environment, enhancing economic growth and social equity to reduce poverty, promoting the health and well-being of people and encouraging partnerships and cooperation among various stakeholders and countries in the region.

We recognize that without environmental and health protection development will be undermined. Without economic growth, which is essential to poverty reduction and improving the quality of life, protection of the environment and the promotion of health will also fail.

Thus, our vision is to safeguard and enhance health and the environment, thereby promoting the development that reduces poverty.

For that to be possible, the interplay of health and environment and their role in poverty reduction needs to be understood and addressed.

We believe this will be achieved by a national approach that integrates the efforts of various stakeholders in preserving the environment with the protection of human health and well-being.

We also believe that national efforts for environmental preservation and health protection may be affected by development activities and the environmental and health conditions in neighbouring countries. Thus, greater regional partnership and cooperation are needed to address common interests and threats to the region.

1. วิสัยทัศน์

การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายความว่ารวมถึงการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจ และความเสมอภาคทางสังคม เพื่อลดความยากจนส่งเสริมสุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และกระตุ้นให้เกิดภาคีและความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้

เราตระหนักว่าหากปราศจากการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัย การพัฒนาจะถูกทำลาย หากไม่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการลดความยากจนและการพัฒนาคุณภาพชีวิต จะทำให้การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการส่งเสริมสุขภาพไม่ประสบผล

ดังนั้น วิสัยทัศน์ของเราคือการคุ้มครองและการเสริมสร้างสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งเสริมการพัฒนาและนำไปสู่การลดความยากจน

เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว ต้องมีความเข้าใจและกล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และบทบาทในการลดความยากจน

เราเชื่อว่าสิ่งที่กล่าวมาจะบรรลุด้วยกลวิธีในระดับประเทศที่มีการบูรณาการความพยายามของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมร่วมกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

เรายังเชื่อว่า ความพยายามในระดับประเทศในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองสุขภาพอนามัยอาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมการพัฒนา และสถานะสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประเทศใกล้เคียง ดังนั้น การเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในระดับภูมิภาค จึงมีความจำเป็นที่จะกล่าวถึงความสนใจร่วมกันและอุปสรรคของภูมิภาคนี้

II. GOALS AND OBJECTIVES

The general objective of this regional initiative is to effectively deal with the environmental health problems within countries and among themselves by increasing the capacity of Southeast and East Asian countries on environmental health management.

It aims to strengthen the cooperation of the ministries responsible for environment and health within the countries and across the region by providing a mechanism for sharing knowledge and experiences, improving policy and regulatory frameworks at the national and regional level, and promoting the implementation of integrated environmental health strategies and regulations.

Specifically, this initiative aims to assist countries to:

(1) effectively and efficiently achieve their targets on Health, Environmental Sustainability, Poverty, and Global Partnership for Development under the United Nation's Millennium Development Goals (MDG);

(2) institutionalize the integrated management of environmental health at all levels within each participating country and among the Southeast and East Asian countries through the setting up of a coordinative institutional mechanism; and

(3) enable countries to assess priority environmental health risks, develop and implement cost-effective National Environmental Health Action Plans (NEHAP) and disseminate the same to the various stakeholders.

2. เป้าหมาย และวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหานามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพทั้งภายในประเทศและภูมิภาค โดยการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกในการจัดการด้านนามัยสิ่งแวดล้อม

โดยมีจุดมุ่งหมายสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างกระทรวงที่รับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพทั้งภายในประเทศและระหว่างภูมิภาค โดยการสร้างกลไกการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การพัฒนากรอบนโยบายและกฎกติกาในระดับประเทศและภูมิภาค และการส่งเสริมการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์และกฎกติกาด้านนามัยสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ

จุดมุ่งหมายเฉพาะ เพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการ

(1) บรรลุเป้าหมายเรื่องสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ความยากจน ความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(2) ทำให้เป็นสถาบันเพื่อบูรณาการการจัดการนามัยสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ ทั้งภายในประเทศสมาชิกและระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ด้วยกลไกความร่วมมือที่กำหนดขึ้น และ

(3) ทำให้ประเทศต่างๆ สามารถประเมินลำดับความสำคัญของความเสี่ยงด้านนามัยสิ่งแวดล้อม พัฒนาและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเผยแพร่ข้อมูลให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีความคุ้มค่า

III. PRIORITIES FOR 2007 – 2010

Governments should address the health impacts and implications of the following priority areas of environmental concern at the local, national, regional and global levels:

- Air quality
- Water supply, hygiene and sanitation
- Solid and hazardous waste
- Toxic chemicals and hazardous substances
- Climate change, ozone depletion and ecosystem changes
- Contingency planning, preparedness and response in environmental health emergencies

In addressing these priorities, countries can be guided by the following criteria:

- areas where environmental conditions create or tend to create the greatest burden on disease and mortality;
- emerging significant risks where impact information may not yet be fully available;
- vulnerable population groups; and
- environmental management systems under the threat of deterioration due to aging and environmental degradation.

The importance of multisectoral planning and community mobilization should be kept in mind. The adoption of healthy lifestyles and other preventive measures should be underscored. The need for joint efforts and regional and international cooperation should be acknowledged.

Capacity building, information dissemination, education, training and further studies should be promoted.

3. ลำดับความสำคัญของงานในช่วงปี 2550 – 2553

รัฐบาลควรระบุถึงผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสิ่งแวดล้อมต่อไปนี้เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก ได้แก่

- คุณภาพอากาศ
- น้ำสะอาด สุขอนามัย และการสุขาภิบาล
- ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
- สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย
- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดลงของชั้นโอโซน และการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์
- การวางแผน การเตรียมการและการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉินด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

ในการจัดลำดับความสำคัญ ประเทศต่างๆ ควรใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

- พื้นที่ซึ่งก่อให้เกิดภาวะด้านสิ่งแวดล้อมหรือนำไปสู่การเกิดภาวะโรค และการตายสูงที่สุด
- เกิดความเสี่ยงที่สำคัญ และข้อมูลด้านผลกระทบอาจจะยังไม่เพียงพอ
- ประชากรกลุ่มที่อ่อนไหว
- ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในสภาพที่ถูกคุกคาม อันเนื่องมาจากอายุการใช้งานและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ด้วย คือ การให้ความสำคัญกับการวางแผนโดยหลายภาคส่วน และการระดมชุมชน เน้นการยอมรับวิถีชีวิตที่ดีด้านสุขภาพ และมาตรการป้องกัน ตระหนักถึงความจำเป็นในการฝึกกำลังและการสร้างความร่วมมือทั้งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

ส่งเสริมการสร้างขีดความสามารถในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การศึกษา การฝึกอบรม และการศึกษาต่อเนื่อง

IV. STRUCTURE

The implementation of this Charter will require the formation of an organizational structure to achieve the intent and objectives laid out in this document.

(1) Regional Forum -

The Ministers of the Environment and Health agencies of the member countries will meet in a Regional Forum which is held within every three years. The Forum shall:

- (a) provide overall guidance to strategic directions and supervision of the initiative;
- (b) ensure the continued quality and relevance of the thematic focus of the initiative;
- (c) formulate commendations on the implementation of the consensus established by the Forum;
- (d) oversee the implementation of agreements reached during the Regional Forum;
- (e) review activities in terms of consistency with the principles, goals and objectives and priorities defined in this Charter;
- (f) ensure better coordination among member countries and partner agencies in addressing the priorities identified during the Regional Forum; and
- (g) work with existing recognized regional centres as regional collaborating centres for excellence to provide technical support to the Forum.

International partners will be invited to serve as resource persons to the Regional Forum.

4. โครงสร้าง

ในการปฏิบัติตามกฎบัตรนี้ จะต้องมีการสร้างการทำงาน เพื่อให้บรรลุความตั้งใจและวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นตามเอกสารนี้

(1) เวทีระดับภูมิภาค

รัฐมนตรีของกระทรวงสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศสมาชิกจะประชุมกันในพื้นที่ความร่วมมือของภูมิภาคทุก 3 ปี เพื่อ

(1.1) สร้างแนวทางทิศทางเชิงยุทธศาสตร์และติดตามกำกับตามความร่วมมือนี้

(1.2) มั่นใจว่ามีความต่อเนื่องในเชิงคุณภาพและความเชื่อมโยงของประเด็นที่กำหนดเป็นเรื่องสำคัญ

(1.3) ให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติการณ์ที่ให้เห็นพ้องต้องกันจากเวทีความร่วมมือนี้

(1.4) กำกับการปฏิบัติการเพื่อบรรลุข้อตกลงที่เกิดขึ้นจากเวทีระดับภูมิภาค

(1.5) ทบทวนกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และลำดับความสำคัญที่กำหนดไว้ในกฎบัตร

(1.6) ทำให้มั่นใจว่าการประสานงานระหว่างสมาชิก และภาคีร่วมในการจัดลำดับความสำคัญที่ได้จากเวทีระดับภูมิภาค

(1.7) ทำงานด้วยความคำนึงถึงศูนย์กลางในระดับภูมิภาค ที่ทำหน้าที่ศูนย์ประสานงานของภูมิภาค เพื่อให้การสนับสนุนทางวิชาการแก่เวทีระดับภูมิภาค

ผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศจะได้รับเชิญในฐานะผู้เชี่ยวชาญในเวทีระดับภูมิภาคนี้

(2) Thematic Working Groups –

Thematic Working Groups (TWG) on specific priority issues will be created. The topics to be tackled will be discussed and approved as regional priorities during the Regional Forum.

Members of each TWG will come from member countries concerned with a specific issue or have expertise which can be shared to benefit other members. A Chair of each TWG will be selected from government agencies of member countries. Representatives from the private sector, academe, civil society, regional centres, institutions, other regional and global initiatives tackling a particular priority issue may also be invited to become part of the TWG. Attached as Annex A are the terms of reference of the TWG.

(3) Advisory Board –

An Advisory Board, composed of the Chairs of TWGs and the Chair and Vice Chair of the Regional Forum, will be established. The Advisory Board will meet regularly to review independently scientific information and ensure better coordination among the TWGs in addressing the priorities identified by the Regional Forum and to cooperate with the secretariat in fulfilling its responsibilities in preparing for the next Regional Forum.

(2) คณะทำงานวิชาการ

แต่งตั้งคณะทำงานวิชาการชุดต่างๆ ในการกำหนดประเด็นสำคัญที่ต้องดำเนินการนั้น จะต้องผ่านการพิจารณาและรับรองโดยเวทีระดับภูมิภาค

สมาชิกคณะทำงานวิชาการ มาจากประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนกับประเทศสมาชิกอื่นๆ ประธานของคณะทำงานจะได้รับการคัดเลือกจากรัฐบาลของประเทศสมาชิก สมาชิกอื่นอาจมาจากผู้แทนภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ประชาสังคม ศูนย์ระดับภูมิภาคสถาบัน หรือผู้เกี่ยวข้องกับโครงการริเริ่มจากภูมิภาคอื่นๆ และของโลกที่ดำเนินการประเด็นเดียวกัน (Regional and Global Initiatives) อาจได้รับเชิญเป็นสมาชิกของคณะทำงานวิชาการด้วยหน้าที่คณะทำงานวิชาการ กำหนดอยู่ในภาคผนวก

(3) คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษา ประกอบด้วยประธานของคณะทำงานวิชาการทุกคณะ และประธานและรองประธานของเวทีระดับภูมิภาค คณะกรรมการที่ปรึกษาจะหารือกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อทบทวนข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างอิสระ และทำให้เกิดความมั่นใจถึงการประสานงานระหว่างคณะทำงานวิชาการชุดต่างๆ ในการกำหนดประเด็นสำคัญของเวทีระดับภูมิภาค และประสานงานกับฝ่ายเลขานุการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นไปด้วยดี สำหรับการเตรียมการจัดประชุมเวทีระดับภูมิภาคครั้งต่อไป

(4) Secretariat -

The WHO and UNEP will serve as the joint Secretariat to support the operations of the Regional Forum and the TWGs. The Secretariat will provide day-to-day management of this regional initiative and will be responsible for:

(a) collecting information from member countries on significant and/or innovative initiatives related to environmental health management within Asia or where relevant outside the Region, which will include documenting the information in an easily retrievable manner and disseminating it to members through electronic updates;

(b) maintaining an overview and monitoring the implementation of NEHAPs or equivalent plans developed by member countries to facilitate exchange of experiences among its members during the formulation and implementation of such Action Plans;

(c) providing technical and administrative support to members who are organizing events that take place under the umbrella of the initiative; and

(d) assisting the Regional Forum in resource mobilization for implementing and expanding activities of its member countries.

(4) เลขานุการ

องค์การอนามัยโลก และโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ ทำหน้าที่เลขานุการร่วมเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของเวทีระดับภูมิภาคและ คณะทำงานวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่บริหารจัดการทั่วไป รวมทั้งรับผิดชอบในเรื่อง ต่อไปนี้

(4.1) รวบรวมข้อมูลจากประเทศสมาชิกในเรื่องที่มีความสำคัญและ/หรือ เป็นความริเริ่มในด้านการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมภายในเอเชียหรือที่เกี่ยวข้องกับ ภายนอกภูมิภาค ซึ่งรวมทั้งเอกสารที่อยู่ในรูปที่ตีพิมพ์ได้และเผยแพร่ให้สมาชิกโดย ทางอิเล็กทรอนิกส์

(4.2) ดูแลภาพรวมและติดตามการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัย สิ่งแวดล้อมหรือแผนอื่นที่เทียบเท่าของประเทศสมาชิก โดยอำนวยความสะดวก ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของประเทศสมาชิกในการจัดทำและการปฏิบัติการตาม แผนด้วย

(4.3) สนับสนุนทางวิชาการและการบริหารจัดการให้แก่สมาชิกที่จัดกิจกรรม ภายใต้ความริเริ่มนี้

(4.4) ช่วยเหลือเวทีระดับภูมิภาคในการจัดหาแหล่งทรัพยากรสำหรับการ ปฏิบัติการและการขยายงานของประเทศสมาชิก

V. ENTITLEMENTS AND RESPONSIBILITIES

Every individual is entitled to an environment that permits the achievement of the highest possible quality of life and access to information and participation in the entire decision-making process.

All parties, be they government, nongovernmental organizations (NGO), media, individuals, the private sector or partner agencies, are accountable for their actions and should evaluate their activities and implement them in a manner that protects people's health and the health of ecosystems. They should actively share information and contribute their resources to the protection of the environment and health at the local, national, regional and global level.

All government agencies, both national and local, should provide a policy that proactively engages others on more effectively addressing environmental health issues. The ministries responsible for health and environment should share information and expertise, make collaborative decisions and work together towards the development and implementation of their NEHAPs or equivalent plans.

It is the duty of government agencies and authorities to protect people in their area and enable them to protect themselves. Authorities are responsible for assessing environmental health risks and environmental management systems within their area and should choose the most cost-effective and affordable interventions to manage those risks and provide the necessary resources to do so. They should also ensure that activities undertaken within their jurisdiction do not damage the environment and be accountable for environment and health of their constituents, other areas, the nation, the region and the world.

5. สิทธิและหน้าที่

ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตสูงสุด เข้าถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจ

ทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชน สื่อมวลชน ปัจเจกชน ภาคธุรกิจเอกชน หรือองค์กรภาคี ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำ ต้องประเมินผล กิจกรรมและปฏิบัติในลักษณะที่เป็นไปเพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศวิทยา ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในระดับท้องถิ่น ประเทศ ภูมิภาคและระดับโลก

หน่วยงานภาครัฐทั้งหมดทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ควรกำหนดนโยบายในลักษณะเชิงรุกและให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการที่รับผิดชอบด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญ ทำให้เกิดการตัดสินใจและทำงานร่วมกันเพื่อจัดทำและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อม หรือแผนที่เทียบเท่า

หน้าที่ของหน่วยงานและองค์กรภาครัฐ ต้องป้องกันประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบ และทำให้ประชาชนสามารถปกป้องคุ้มครองตนเองได้ หน่วยงาน/องค์กรเหล่านี้ต้องมีความรับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและระบบควบคุมสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่รับผิดชอบ และเลือกใช้มาตรการที่มีความคุ้มค่าและมีความเป็นไปได้ในการจัดการความเสี่ยงและจัดหาทรัพยากรที่จำเป็น รวมทั้งทำให้มั่นใจว่าการกระทำใดๆ ในพื้นที่ไม่มีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยในพื้นที่นั้นๆ พื้นที่อื่น ประเทศอื่นหรือภูมิภาคและต่อโลก

The private sector is responsible for assessing the risks commercial ventures impose on the environment and people's health and for adopting measures to minimize them by prioritizing sound preventive strategies, implementing pollution control and investing in research to develop cleaner technologies. They are accountable and liable for any adverse consequences of their operations and products and should integrate corporate social responsibility into their operations.

The media plays a key role in creating awareness about environmental health problems and their solutions, developing values and a constructive outlook that fosters public vigilance towards environmental preservation and health protection. If the media are given access to newsworthy, detailed and accurate information, they can communicate such issues to the general public in a timely and responsible manner.

Nongovernmental organizations play a critical role in disseminating information, raising public awareness, implementing projects and brokering partnerships which encourage communities, governments and the private sector to work together towards environment and health protection.

Countries and partner agencies of this regional initiative are entitled to access available information on environmental health and are, in turn, encouraged to share information and expertise with the other members.

ภาคเอกชน ต้องรับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยงจากการประกอบกิจการ ธุรกิจ ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ใช้มาตรการลดความเสี่ยง โดยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ในการป้องกัน การปฏิบัติเพื่อควบคุมมลพิษ และการลงทุนในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดภาคเอกชน ต้องมีความรับผิดชอบต่อการประกอบกิจการและสินค้าที่มีผลกระทบและบูรณาการ เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมในการดำเนินธุรกิจด้วย

สื่อมวลชน มีบทบาทหลักประการหนึ่งในการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับ ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา พัฒนาค่านิยม และมุมมองที่สร้างสรรค์ ซึ่งผลักดัน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการคุ้มครองสุขภาพ หากสื่อมวลชนมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลในเวลาที่เหมาะสม เพียงพอ ถูกต้องจะทำให้ มีการสื่อสารกับประชาชนได้อย่างทันเวลาและมีความรับผิดชอบ

องค์กรพัฒนาเอกชน มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สร้างความตระหนัก ดำเนินโครงการ สร้างภาคี เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนกับภาครัฐบาลและ ภาคเอกชน มีความร่วมมือกันทำงานเพื่อการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมและคุ้มครองสุขภาพ

ประเทศสมาชิกและองค์กรภาคีในภูมิภาค มีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม และในทางกลับกันต้องกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและ ผู้เชี่ยวชาญกับประเทศสมาชิกด้วย

VI. STRATEGIES

To protect health and the environment a comprehensive range of strategies need to be adopted.

Policies which protect and enhance the environment to improve the living conditions and quality of life of the people need to be put in place through enforceable legislation and other legal instruments. Standards should be based on the best available scientific information and be regularly reviewed to account for new knowledge and emerging technologies.

To address the transboundary nature of some environmental and health issues and to minimize the dumping and transferring of environmentally damaging technologies and products from one country to another, the harmonization of standards and policies should be explored.

Priority should be given to preventive rather than curative approaches through the promotion of healthy behavior and cleaner, appropriate and cost-effective technologies, the adoption of environmental management systems and the promotion of sustainable production and consumption. In this regard, the importance of proper operation and maintenance of existing facilities, plants, equipment and devices should be recognized.

Public-private sector partnerships, such as investment in the provision of essential infrastructure, should be promoted to build on the strengths of each sector to more effectively deal with environmental health issues.

Environment-friendly technologies and products should be promoted while reduction, reuse and recycling of waste materials should be encouraged.

The importance of a healthy lifestyle and personal hygiene should be promoted through effective risk communication, education and other interventions.

Risks and impacts on health should be made an integral part of the environmental impact assessment system.

6. ยุทธศาสตร์

เพื่อการคุ้มครองสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ต้องใช้ยุทธศาสตร์ที่หลากหลายในการทำงาน

ต้องมียุทธศาสตร์เพื่อการคุ้มครองและส่งเสริมสิ่งแวดล้อม เพื่อการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการบัญญัติกฎหมายเพื่อบังคับใช้ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ มาตรฐานที่กำหนดขึ้น ต้องกำหนดจากข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ และต้องทบทวนเป็นระยะ เพื่อผนวกความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ

ในการกำหนดประเด็นสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ข้ามพรมแดนได้ และเพื่อลดการทิ้งและการขนถ่ายเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ที่ทำลายสิ่งแวดล้อมจากประเทศหนึ่งไปอีกประเทศหนึ่ง ควรกำหนดมาตรฐานและนโยบายที่สอดคล้องกัน

ให้ความสำคัญกับกลวิธีในการป้องกันมากกว่าการรักษา โดยการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่ดี เทคโนโลยีที่สะอาด เหมาะสม และคุ้มค่า ยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการผลิตและการใช้ที่ยั่งยืน ในการดำเนินการนี้ ควรให้ความสำคัญกับการปฏิบัติและการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่มีอยู่

ส่งเสริมภาคีร่วมรัฐ-เอกชน เช่น การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แต่ละภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่งเสริมเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกระตุ้นให้ลดปริมาณของเสีย การนำมาใช้ใหม่ และการรีไซเคิล

ส่งเสริมการให้ความสำคัญกับวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี โดยใช้การสื่อสารความเสี่ยง การให้ความรู้และมาตรการอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพ

ต้องผนวกเรื่องความเสี่ยงและผลกระทบต่อสุขภาพเข้าไว้ในระบบประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

More studies showing the links between the environment and health should be undertaken at both the national and regional levels as basis for policy and action.

Regulatory tools should be complemented with the use of economic instruments and social networks. User fees, pollution charges and other market-based instruments should be adopted to provide an economic incentive for reducing pollution and risks to public health. The community's social capital and corporate social responsibility should be used where appropriate to enhance their voluntary contributions to the improvement of health and the environment.

More work should be done on the economic valuation of the adverse impacts of environmental degradation on health as well as the benefits of the preventative and corrective actions undertaken to give decision-makers and the public a better understanding of the real costs of damaging the environment.

ควรศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งในระดับประเทศ และภูมิภาค เพื่อเป็นฐานของการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติการ

มาตรการทางกฎหมายต้องส่งเสริมสนับสนุนการใช้มาตรการทาง เศรษฐศาสตร์และเครือข่ายทางสังคม การเก็บค่าธรรมเนียมผู้ใช้ (User fees) ภาษี ผู้ก่อมลพิษ (Pollution charges) และเครื่องมือการตลาดอื่นๆ (Market-based instrument) เพื่อเป็นแรงจูงใจในการลดมลพิษและความเสี่ยงต่อสุขภาพ ควรใช้ทุน ทางสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อส่งเสริมผู้ที่มีความสนใจในการส่งเสริม การปรับปรุงด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

ต้องดำเนินการด้านการประเมินทางเศรษฐศาสตร์จากผลกระทบของความ เลื่อมล้ำสิ่งแวดล้อมต่อสุขภาพอนามัย และการประเมินผลประโยชน์ที่ได้รับจาก การปฏิบัติการหรือมาตรการที่ปฏิบัติ เพื่อเสนอผู้มีอำนาจตัดสินใจและประชาชนทั่วไป เพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นต่อผลกระทบที่แท้จริงจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

เปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างแรงกดดันให้ผู้ก่อมลพิษ ปฏิบัติตามกฎหมาย และเพื่อให้รัฐบาลบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ ขณะเดียวกันให้ การยกย่องเชิดชูผู้ที่ปฏิบัติได้ดี เพื่อกระตุ้นให้มีการปฏิบัติดียิ่งขึ้น

Public disclosure of environmental performance pressures polluters to comply and governments to enforce existing laws and regulations while recognizing good performers and encouraging them to do better is a strategy which should be more widely explored.

Existing information systems should be strengthened and output made more accessible and shared among countries. For this, an effective monitoring and evaluation system should be set up that provides information on such matters as environmental quality, health impacts, standards and the effectiveness of policies and measures adopted. The evaluation of strategies should be based on relevant indices and if necessary, revised based on the evaluation.

Recognizing that successful and effective environmental health management requires the involvement of a large number of government departments, organizations from the private sector, civil society, academia, labour and media, all stakeholders should be actively engaged in identifying problems and finding solutions, and in the process, building ownership and commitment.

Capacity building of countries, including the use of lessons learned and best available knowledge, should be pursued.

Special attention should be paid to contingency planning and disaster preparedness and response, with priority given to setting up early warning systems.

Technical cooperation should be promoted at every level to support the implementation of national and international environmental health guidelines, to cope with national and global issues and local concerns.

ทำให้ระบบข้อมูลมีความเข้มแข็ง และทำให้ข้อมูลเหล่านี้เข้าถึงได้และมีการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศด้วย ดังนั้นจำเป็นต้องสร้างระบบเฝ้าระวังและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีข้อมูลเหล่านี้ เช่น คุณภาพสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย มาตรฐาน ประสิทธิภาพของนโยบายและมาตรการที่ดำเนินการ ในการประเมินยุทธศาสตร์ที่ใช้ควรขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง และกรณีจำเป็นอาจมีการทบทวนยุทธศาสตร์ตามผลการประเมินที่ได้รับ

ตระหนักว่าการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ต้องการการมีส่วนร่วมในวงกว้าง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน ประชาสังคม สถาบันการศึกษา ผู้ใช้แรงงาน สื่อมวลชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องมีบทบาทในการวิเคราะห์ปัญหาและหาทางแก้ไขปัญหา และในกระบวนการมีส่วนร่วมนั้น ต้องทำให้เกิดความเป็นเจ้าของและเกิดพันธะสัญญาร่วมกัน

เพิ่มขีดความสามารถให้ประเทศต่างๆ รวมถึงเรียนรู้ที่ผ่านมาและความรู้ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการวางแผน การเตรียมการและการตอบสนองต่อพิบัติภัย โดยให้ความสำคัญกับการติดตั้งระบบเตือนภัยล่วงหน้า

ต้องส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการในทุกระดับ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามแนวทางด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อการแก้ไขปัญหาของประเทศ ของโลกและของท้องถิ่น

VII. THE WAY FORWARD

(1) Member countries of the Southeast and East Asian Region should:

- undertake the best possible actions available to address and eventually reverse the trend of environmental degradation and its negative impact on health to ensure the implementation of global and regional agreements such as the MDGs;

- establish and/or strengthen existing interagency and multisectoral technical working groups and national coordination mechanisms/processes and link them with other countries in the region to facilitate capacity building, the exchange of information, technology, resources and learning;

- prepare and regularly update a NEHAP or equivalent plans and ensure its implementation so that priority environmental health issues in the country are effectively addressed;

- build the capacity of various stakeholders to enable their mobilization in support of the implementation of the NEHAP;

- strengthen collaboration among themselves and other regional and global intergovernmental bodies on transboundary, regional and global environmental health issues, including attendance at the Regional Forum;

- strongly advocate for adequate budgets and resources for the environment and health sectors within their countries;

- ensure that this Charter adopted at this meeting is widely disseminated within each country and across the Region in the languages of the Region.

7. ทิศทางข้างหน้า

(1) ประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกควรดำเนินการดังนี้

- ดำเนินกิจกรรมที่เป็นไปได้ทั้งหมดเพื่อระบุหรือแก้ไขความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อสุขภาพ เพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติตามข้อตกลงของโลกและของภูมิภาคจะบรรลุผล เช่น เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

- จัดตั้งและ/หรือทำให้คณะทำงานวิชาการมีความเข้มแข็งขึ้น รวมทั้งประสานกลไกหรือกระบวนการในระดับประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างความเข้มแข็ง การแลกเปลี่ยนข้อมูล เทคโนโลยี ทรัพยากร และการเรียนรู้

- จัดทำและปรับปรุงปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อมหรือแผนเทียบเท่าเป็นระยะ และทำให้มั่นใจว่าจะมีการปฏิบัติการตามแผน เพื่อให้มีการกำหนดความสำคัญของประเด็นอนามัยสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

- สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย เพื่อให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อม

- ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้ และภูมิภาคอื่น และองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ ในประเด็นอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ข้ามพรมแดน ประเด็นของภูมิภาคหรือในโลก โดยเน้นความสำคัญกับประเด็นที่ระบุในเวทีความร่วมมือนี้

- ชี้แนะให้มีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสำหรับหน่วยงานสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขภายในประเทศอย่างเพียงพอ

- ทำให้มั่นใจว่ากฎบัตรที่ผ่านการรับรองจากการประชุมนี้ ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลทั้งภายในประเทศและภายในภูมิภาค ด้วยภาษาที่ใช้ในภูมิภาคนี้

(2) International partner organizations are encouraged to:

- support this regional initiative by providing appropriate technical and financial assistance, information sharing and expertise;
- support the development and implementation of NEHAP and equivalent plans;
- intensify coordination and cooperation among themselves to build synergies, prevent duplication and optimize the use of resources.
- ensure proper coordination with existing intergovernmental processes.

(3) Countries and partner organizations should work for the widest possible endorsement of this Charter to ensure the attainment of its objectives.

(4) Ministers responsible for the Environment and Health of Southeast and East Asian countries should meet again within three years to assess both national and regional progress and to agree on specific actions to reduce significant environmental threats to health as swiftly as possible.

(2) องค์การระหว่างประเทศ ควรมีบทบาทในการ

- สนับสนุนความคิดริเริ่มนี้ โดยการสนับสนุนทางวิชาการ งบประมาณ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญอย่างเหมาะสม
- สนับสนุนการพัฒนาและการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อม หรือแผนเทียบเท่า
- ประสานและให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ เพื่อให้มีความสอดคล้องและเสริมพลังซึ่งกันและกัน ป้องกันความซ้ำซ้อน และลดการใช้ทรัพยากร
- ทำให้มั่นใจว่าจะเกิดการประสานงานอย่างแท้จริงกับกระบวนการระหว่างประเทศที่มีอยู่

(3) ประเทศและองค์กรภาคี ต้องทำงานให้กว้างขวางที่สุดเพื่อให้เกิดการยอมรับกฎบัตรนี้ และทำให้มั่นใจว่าจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

(4) รัฐมนตรีรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกจะพบกันภายใน 3 ปี เพื่อประเมินความก้าวหน้าในระดับประเทศและภูมิภาค และเพื่อให้ความเห็นชอบต่อการปฏิบัติการพิเศษเพื่อลดการคุกคามจากสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ANNEX A

Terms of Reference for the Thematic Working Groups (TWG)

To support the achievement of the objectives of the Regional Forum, the Thematic Working Groups (TWG) shall be responsible for:

1. Knowledge management and technical support

- facilitate the exchange of information, lessons learned and best practices across countries;
- provide technical support to members through access to specific experts and facilities.

2. Progress reporting to the Regional Forum

- agreeing on core environmental health indicators specific to the theme covered by the TWG
- documenting current status as baseline to benchmark progress
- consolidating/synthesizing environmental health progress and impact at the regional level.

3. Coordination and advocacy

- advocate actions based on the recommendations of the Regional Forum
- promote the integration of priority thematic actions into the national environmental health action plans or equivalent plans
- provide guidance on how existing activities can contribute to the general goals of national environmental health action plan or equivalent plans and the Regional Forum
- promote the coordination of various (issue-specific) national and donor-supported activities within the country and the region
- disseminate information on activities being undertaken and their impacts

4. Resource Mobilization

- Prioritize activities for which funding and other additional support is required; and,
- In coordination with the secretariat, identify possible sources including partner organizations that could support the implementation of said priority activities.

ภาคผนวก

กรอบการทำงานของคณะกรรมการ

ในการสนับสนุนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเวทีความร่วมมือของภูมิภาค คณะทำงานวิชาการมีความรับผิดชอบ ดังนี้

1. การบริหารจัดการความรู้และการสนับสนุนทางวิชาการ

- สนับสนุนการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ด้านข้อมูล บทเรียน และ ตัวแบบที่ดี
- ให้การสนับสนุนด้านวิชาการให้กับสมาชิก เพื่อให้เข้าถึงผู้เชี่ยวชาญ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2. การรายงานความก้าวหน้าต่อเวทีระดับภูมิภาค

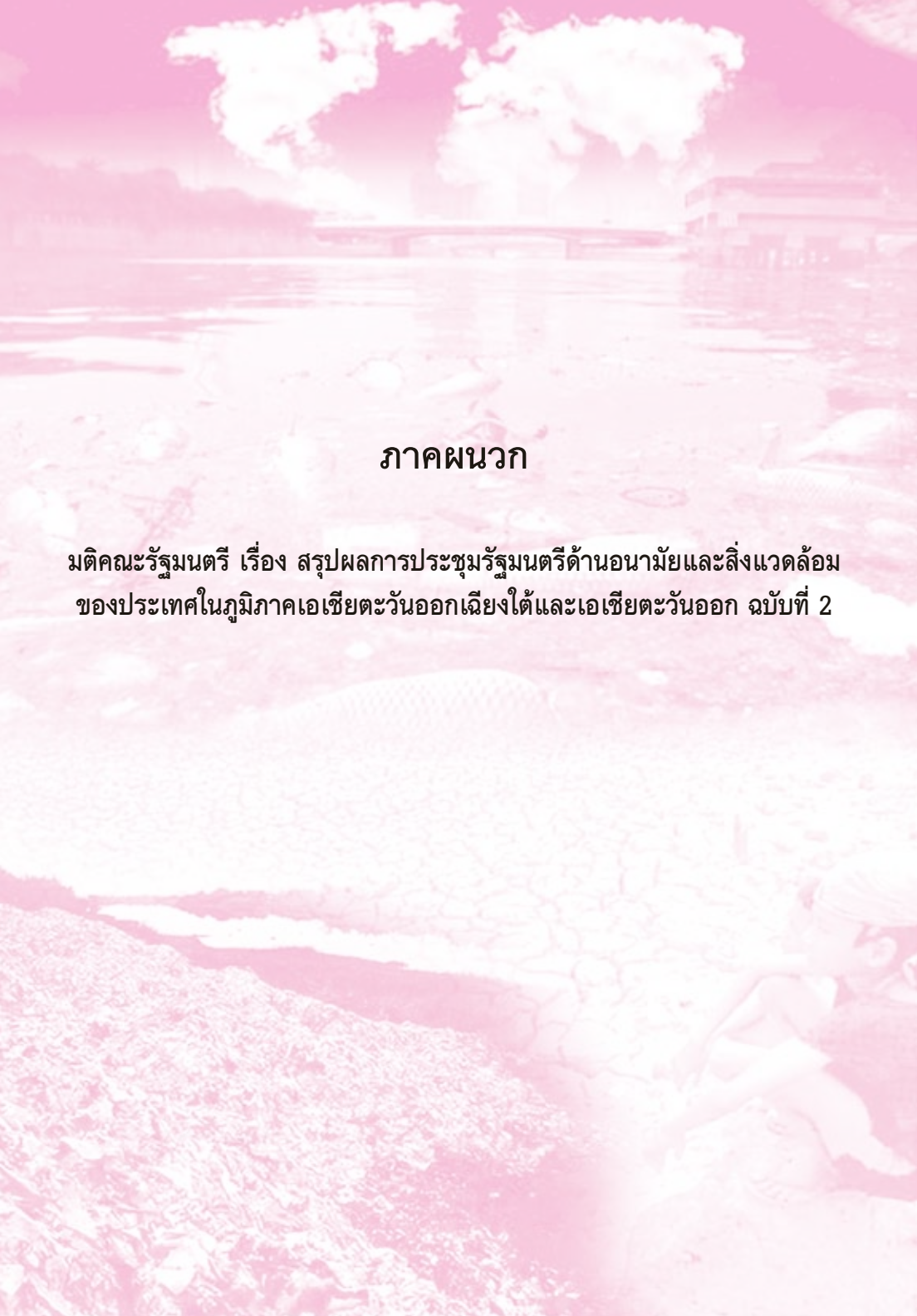
- เห็นชอบต่อตัวชี้วัดหลักด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมตามประเด็นที่กำหนด โดยคณะทำงาน
- จัดทำสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับเปรียบเทียบ ความก้าวหน้าในการดำเนินงาน
- รวบรวม/สังเคราะห์ความก้าวหน้าและผลกระทบของอนามัย สิ่งแวดล้อมในระดับภูมิภาค

3. ประสานงานและให้ความรู้และข้อมูล

- ให้ความรู้และข้อมูลสิ่งที่เป็นข้อเสนอแนะของเวทีระดับประเทศ
- สนับสนุนการบูรณาการประเด็นสำคัญที่กำหนดไว้ในระดับภูมิภาค ให้อยู่ในแผนของประเทศ
- แนะนำแนวทางในการนำกิจกรรมที่มีอยู่ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ของ แผนของประเทศและเวทีระดับภูมิภาค
- ส่งเสริมการประสานประเด็น (ที่มีความเฉพาะเจาะจง) ที่หลากหลาย ของประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ให้เป็นกิจกรรมของประเทศและภูมิภาค
- เผยแพร่ข้อมูลกิจกรรมที่ดำเนินการและผลกระทบที่เกิดขึ้น

4. สนับสนุนทรัพยากร

- จัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมเพื่อสนับสนุนงบประมาณและ สิ่งสนับสนุนอื่นๆ
- ประสานกับฝ่ายเลขานุการฯ ในการระบุแหล่งทรัพยากร (รวมถึง องค์กรภาคี) ในการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ

A scenic view of a river with a bridge in the background and a person sitting on a rock in the foreground. The river is calm, reflecting the sky and the bridge. The bridge is a simple, arched structure. In the foreground, a person is sitting on a large, light-colored rock, looking towards the river. The sky is blue with some white clouds. The overall atmosphere is peaceful and serene.

ภาคผนวก

มติคณะรัฐมนตรี เรื่อง สรุปผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม
ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ฉบับที่ 2

ที่ นร ๐๕๐๖/๒๕๐๕๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๐๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง สรุปผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ ๒

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตันที่สตุ ที่ ทส ๐๓๐๓/๑๔๗๙
ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ตามที่ได้เสนอสรุปผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ ๒ ไปเพื่อดำเนินการความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงสาธารณสุขทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ ธีรภาสวัช)

ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

17 ส.ค. 2553

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๖๔

www.oap.go.th/oapgo.go.th

(0183-08-11 : พิมพ์เขียว)

รายชื่อคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นายวิจารณ์ ลิมาฉายา	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นายวรศาสน์ อภัยพงษ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

เรียบเรียงและดำเนินการจัดทำโดย

นายรังสรรค์ ปิ่นทอง	ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล
นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ กองแผนงานและประเมินผล
นางสาวเกศคินี อุณะพำนัก	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
นางสาวสินีนาง วรณศรี	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ กองแผนงานและประเมินผล

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย

กลุ่มเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม
กองแผนงานและประเมินผล
กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พิมพ์ที่โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [5311-117/350(4)]

โทร. 0-2218-3557, 0-2218-3563, 0-2215-3612

นางศรีนทิพย์ นิมิตรมงคล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา กันยายน 2553

<http://www.cuprint.chula.ac.th>

กรมควบคุมมลพิษ
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2298-2495 โทรสาร 0-2298-2471
<http://www.pcd.go.th>